

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN

INVOCAVIT

Text Matt 16: 21-23. Predikan av Lars Borgström (LFS)

I Jakobs står skrivet: "Ingen som frestas skall säga: 'Det är Gud som frestar mig'. Ty Gud frestas inte av det onda och frestar inte heller någon" (Jak. 1:13). Ingenting ont kommer från Gud. Lockelserna in på syndens väg som leder till fördärvet kommer från Guds motståndare.

FRESTELSERNA KOMMER FRÅN DJÄVULEN

Det är nödvändigt att man har detta klart för sig. Det finns en ond ande som ingenting annat vill än leda oss bort från Gud och Hans goda vilja, och på det sättet fördärva våra själar. Anledningen till att det från vår sida så sällan blir någon verklig kamp mot frestelserna är att vi vanligtvis inte förstår eller tänker på att vi har en mäktig fiende som sätter in alla sina krafter på att störta oss ned i avgrunden. Vi inser varken syndens farlighet eller djävulens grymhet och list.

Djävulen har fördärvat många människor genom att locka dem in på syndens väg som till sist leder till den eviga döden. Därför säger Jesus, att djävulen har varit en mördare ända från början (Joh. 8:44). När han fick våra första föräldrar på fall gjorde han sig till herre över denna värld. Synden och döden gjorde då sitt inträde i den från början goda skapelsen. Paulus skriver: "Genom en enda människa (Adam) kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat" (Rom. 5:12).

Vi har alla syndat och gått miste om härligheten från Gud (Rom. 3:23) Är då allt förlorat? Är vi alldeles maktlösa mot den mäktige djävulen? Måste vi bli fördömda av den helige och rättfärdige Guden som inte tål någon synd, inte den minsta oförätt? Ja, vore vi hänvisade till oss själva skulle vi vara alldeles förlorade. Om Gud skulle döma oss såsom Hans rättvisa kräver och våra synder har förtjänat, skulle bara dom och straff återstå. Då skulle djävulen ha lyckats i sitt uppsåt. Men räddning finns. Vi har nämligen en Frälsare. Det vi inte klarade av, det lyckades Han med.

JESUS ÖVERVANN ALLA DJÄVULENS FRESTELSER

När Jesus i trettioårsåldern trädde fram i offentlighetens ljus blev Han genast angripen av djävulen. Omedelbart efter det att Jesus döpts blev Han frestad i öknen under fyrtio dagar (Luk. 4:2). Djävulen försökte få Honom på fall, men misslyckades.

Men djävulen hade ännu inte gett upp. Han visste att hans makt över människosläktet skulle brytas om Jesus kunde fullborda sitt frälsningsverk. Nu använde han sig av den mest utstuderade list. Tidigare hade han använt Guds fiender som sina redskap, men nu använde han sig av en vän till Jesus: Petrus, lärjungarnas ledare.

Petrus hade just avgett den goda bekännelsen till Jesus: "Du är Messias, den levande Gudens Son" (Matt. 16:16). Jesus hade prisat sin lärjunge salig för dessa ord, "ty kött och blod hade inte uppenbarat detta för honom, utan Fadern som är i himlen" (Matt. 16:17). Sedan läser vi i vår predikotext följande ord: "Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att Han måste lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skrifflärda och att Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas. Då tog Petrus honom åt sidan och började motsäga Honom: 'Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig'. Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: 'Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar'" (Matt. 16:21-23).

Då Petrus motsäger Frälsaren tillbakavisar han därmed allt tal om korset. Djävulen lägger försåtligt ut sin snara för Jesus genom att tala vänskapligt genom en vän. Han får Petrus att visa omsorg och kärlek till sin Mästare: "Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig". Ja, djävulen kan komma i den finaste och vackraste förklädnad. Han kan ju t.o.m. "göra sig lik en ljusetets ängel" (2 Kor. 11:14). Men Jesus

håller ännu en gång stånd mot djävulens frestelse. Han svarar Petrus: "Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar" (Matt. 16:23).

Jesus visste att Han var tvungen att vandra den smala, plågsamma vägen upp mot Jerusalem och Golgata. Endast genom att dö på korset skulle Han kunna frälsa oss. Detta visste inte bara Jesus utan också djävulen. En sista gång frestar därför denne onde ande Jesus då frälsningsverket precis är på väg att fullbordas. Mitt under Jesu fruktansvärda pinor på korset sänder han hädare och Gudsbelackare och genom dem försöker han provocera Jesus att rädda sig själv från det bittra, omätbara lidandet. Smädarna sade: "Hjälp dig själv, om du är Guds Son, och stig ned från korset!" (Matt. 27:40). Även översteprästerna och de skriftlärda gjorde narr av Honom (Matt. 27:42-43). T.o.m. en av de upphängda brottslingarna vid Hans sida skymfade Honom och sade: "Är du inte Messias? Hjälp då dig själv och oss!" (Luk. 23:39). Men Jesus motstod även denna sista frestelse.

JESU SEGER ÄR VÅR SEGER

Jesus tog ställföreträdande vårt straff, då Han i vårt ställe pinades och dog på korset. Istället ger Han oss sin egen rättfärdighet, den fullkomliga renhet och helighet som krävs inför Gud. Den får vi för intet, gratis, oss tillräknad genom tron som vore den vår egen. Detta, rättfärdigheten från Gud som uppenbaras i Jesus (Rom. 3:21-22), är Guds gåva till hela mänskligheten. Den är dold för allt vad mänsklig vishet heter och finns bara hos Jesus och i evangeliet, det glada budskapet, om Honom.

Försoningen på korset är Guds tankar och plan för hela människosläktets frälsning. När Petrus försökte hindra Jesus från att lida och dö tillrättvisades han av Mästaren med orden: "Vad du tänker är *inte* Guds tankar utan *människotankar*" (Matt. 16:23). Människor har i alla tider precis som Petrus den gången opponerat sig mot Jesu ställföreträdande strafflidande på korset. Inte minst idag sker stormangrepp mot evangeliet om syndernas förlåtelse genom Jesu försoningsverk. "Gud behöver inget offer för att bliktas" säger man, "Det är ovärdigt att Gud skulle offra sin egen Son" o.s.v. Så förnekar man i sin otro den mest centrala av den kristna trons alla sanningar, nämligen att "Gud så älskade världen att Han *utgav* sin enfödde Son, för att den som tror på Honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv" (Joh. 3:16).

Men saliga är de som låter evangeliet om Jesus, korset och försoningen, vara sant. Evangeliet innebär, att det som vi inte klarade av, det gjorde Jesus, vår Frälsare för oss. Detta förstod också Petrus så småningom, han som genom satans påverkan försökt avstyra Jesu väg mot korset. I sitt första brev, sedan han blivit urkyrkans självklare ledare, skriver Petrus: "Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och lyte." (1 Petr. 1:18-19).

Allt är alltså väl ställt p.g.a. vad Jesus har gjort. Gud har försonat sig med alla människor genom sin Sons död. Allt är fullbordat! (Joh. 19:30). Kan då djävulen tåla detta? Nej, han är visserligen besegrad en gång för alla, men nu vill han dra så många som möjligt med sig i sitt fall. Han är och förblir vår edsvurne själafiende som på alla sätt försöker få oss att lämna trons väg som leder till Gud och Himmelen. Han vet att hans tid är kort (Upp. 12:12) och han är därför i full verksamhet med att locka bort oss till otrons och syndens främmande land, liksom han fick den yngste sonen att lämna Fadershuset i Jesu liknelse (Luk. 15:11-32).

Käre vän, stå fast i tron och håll dig till evangeliet om syndernas förlåtelse genom Jesu blod. Det heter om den frälsta skaran i Himmelen att de hade "tvättat sina kläder och gjort dem rena i Lammets blod" (Upp. 7:14). De hade övervunnit den store draken, den gamle ormen, som kallas djävul och satan, "genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord" (Upp. 12:11). Låt det vara så också med dig. Må du hålla evangeliets ord för sant och i evigheten återfinnas bland den frälsta skaran framför Guds tron och lammet i Himmelen (Upp. 7:9) och lovsjungande ropa: "Frälsningen tillhör vår Gud, Honom som sitter på tronen, och Lammet" (Upp. 7:10). Amen.